

ศาลเจ้า นี้มีความลับ... ใช้ไหม

อาทิตย์ นิ่มนวล
ฝ่ายสำนักพิมพ์

สวัสดี เพื่อนๆ นักอ่านชาว TPA News ทุกคนครับ คอลัมน์ Small Talk ในฉบับนี้จะพาไปรู้จักกับสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ (และแฝงไปด้วยความน่าสะพรึง) อีกแห่งหนึ่งในละแวกเมืองเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น กันครับ จากที่เราเคยคุยกันไปเมื่อสักพักที่ผ่านมาว่า เมืองเกียวโตนี้ให้อารมณ์แบบจังหวัดพระนครศรีอยุธยาบ้านเรา คือวัดวาอารามหรือศาลเจ้าที่มีมากมายราวกับดอกเห็ด กระจายอยู่ทั่วมือง ประมาณว่าเดินเล่นตามถนนเฉยๆ ก็เจอวัดรั้วๆ แล้วครับ แต่มีศาลเจ้าหนึ่งที่มีความโดดเด่นเป็นพิเศษ น่าจดจำ มีกิมมิกเป็นของตัวเองชัดเจน จะเป็นที่ไหนไปไม่ได้เลยนอกจาก **ศาลเจ้าฟูชิมิ อินาริ (伏見稲荷大社)**

ภาพจำของศาลเจ้าฟูชิมิ อินาริ คือภาพ **ประตูโทริอิ (鳥居)** สีส้มแดงจำนวนมากศาล หลากหลายขนาด วางเรียงรายติดๆ กันทอดตัวเป็นอุโมงค์ยาวขึ้นไปทางยอดเขาเป็นระยะทางกว่า 233 เมตรเลยทีเดียว โทริอิเหล่านี้มาจากการบริจาคของบริษัทห้างร้านต่างๆ เพื่อความเป็นสิริมงคลครับ นักท่องเที่ยวมักจะมาถ่ายรูปชมความเว่อวิ้งอลังการของประตูโทริอิกันในช่วงกลางวัน เพราะสีส้มสดใส (ได้รูปไปโพสต์สวยๆ ...) ดูน่าตื่นตาตื่นใจ แต่ด้วยความที่คิวเดินสายทัวร์เที่ยวโตเมื่อครั้งนั้นค่อนข้างแน่นมาก ทำให้กว่าจะย่ำเท้าลงบนบริเวณศาลเจ้าแห่งนี้ได้ก็เล่นเอาตบวันตกดินไปพักใหญ่ๆ แล้ว ภาพที่เห็นเบื้องหน้าในเวลากลางคืนนี้มันต่างกับเวลากลางวันสุดขีดเลยนะครับ บรรยากาศดูอึมครึม เงียบมาก ถึงมากที่สุด มีแต่คนเดินสวนออกมาไม่ยักมีคนเดินตามเข้าไปเท่าไร...แต่มาแล้วก็ไม่อยากเสียเที่ยวขอเดินชมบรรยากาศสักหน่อย

อีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ศาลเจ้าแห่งนี้ดูน่าขนลุกในเวลากลางคืนคือ **สุนัขจิ้งจอก (Kitsune)** ครับ มาในรูปแบบรูปปั้นเออย ตุ๊กตาเออยสามารถพบได้เป็นระยะๆ ตามทางเดินในศาลเจ้า ขณะที่เดินไปใจก็ได้แต่ตุ้มๆ ต่อมๆ ไม่รู้จะกลัวอะไร ไม่ทันไรก็มาหยุดอยู่ที่หน้า

ปากทางของอุโมงค์โทริอิ อันเลื่องชื่อแล้วครับ ตรงปากทางทำเป็นทางเข้า 2 ทาง ก็เลยตัดสินใจเลือกเข้าทางซ้ายซะเลย นำตื่นเต้นมากครับ เพราะมืดมาก มีแสงไฟรำไร อากาศก็เบาบางและเย็นลงๆ ขณะที่ทางเดินในอุโมงค์ค่อยๆ สูงขึ้นๆ เรื่อยๆ กำลังในการไต่ทางเดินขึ้นไปก็เริ่มหมด หอบเป็นสุนัขเลยครับ ยิ่งดีที่ระหว่างทางมีจุดชมวิวแสงไฟจากเมืองเบื้องล่างให้ชมด้วย ถือเป็นการพักเหนื่อยชั่วคราว จนแล้วจนรอดก็กัดฟันขึ้นไปจนถึงบนเขาจนได้ ในใจตอนนั้นคือไม่เอาแล้วเหนื่อยเกินขอลงเร็วๆ เลยดีกว่า ความพีคมันอยู่ตรงข้างล่างครับ เพราะ “หาทางลงไม่เจอ” เราว่าขาขึ้นมาเราก็พยายามดูป้ายแล้วนะว่าตรงไหนขึ้นไปทางลง พอตอนจะลงทำไมมันหายไป ขนาดว่าขึ้นทางไหนลงทางนั้นไม่ได้วนลงตามลูบปุกตินะครับ ยิ่งเดินก็ยิ่งเหมือนไม่ลงเขาสักทีหลงไปทางที่ไม่คุ้นเคยเปื่อย เหนื่อยจะขาดใจ รอกก็ไม่ได้แล้ว ไม่อย่างนั้นคงดีมาก เดี่ยวรอดหมดอีก ชาวญี่ปุ่นแถวนั้นก็ไม่มีเหลือสักคนแทบร้องไห้เลยครับ แต่ในชั่วอึดใจที่จะสิ้นหวังก็ปรากฏร่างของชายสูงวัยชาวญี่ปุ่นเผลอขึ้นตรงหน้า จะรออะไรละครับ ไม่รู้ว่าพี่แกจะลงหรือขึ้น ขอตามไปดีกว่าตายอย่างเดียวเลย (น่าอนาถปนสมเพชพิลึก) สุดท้ายก็ออกมาจากเขาวงกตโทริอิได้รับแผ่นขึ้นรถไฟกลับที่พักในสภาพใกล้ม้วยก็ไม่เชิง...

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่าความมืดของศาลเจ้าฟูชิมิ อินาริ เวลากลางวันจะเวิร์คกว่า แต่ถ้าใครอยากสัมผัสบรรยากาศชวนขนลุกเชิญมาตอนกลางคืนเลยครับ ฟินสุด ไม่ว่าจะศาลเจ้าแห่งนี้ถ้าจะมีสิ่งลี้ลับอยู่ ก็เป็นได้

Small Tips

การเดินทางไป-กลับตามลูบปุกตลอดระยะทางของอุโมงค์โทริอิใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง ! รวมระยะทาง 4 กิโลเมตร !! (มีน้ำละ T T) แต่ถ้าเดินถึงจุดชมวิวจะใช้เวลาเพียง 30-40 นาทีเท่านั้น ส่วนสุนัขจิ้งจอกที่เป็นเหมือนสัญลักษณ์ของที่นี่ว่ากันั้นเป็นตัวแทนของเทพเจ้าแห่งธัญพืช และเป็นสัญลักษณ์ของผู้นำศาลในศาสนาชินโตของศาลเจ้าฟูชิมิ อินาริ อีกด้วยครับ